

VDÁVÁ SE PRO VNITROSTRANICKOU POTŘEBU - PO PŘEČTENÍ PŘEDEJ DÁL!

ročník VII/7-8 - 2020

Doba koronavirová...

...je snad za námi. A vám se nedostal do rukou Zpravodaj už od března. Velmi nás to mrzí, ale okolnosti nám znemožnily Zpravodaj vám dodávat. O nic ale nepřijdete. Budeme se snažit všechny příspěvky, které nám v této době přišly, otisknout. Stejně jako se pokusíme vzpomenout na vše, co se dělo. A nedělo se toho málo. Oslavy MDŽ ještě stihly proběhnout a ani potom se život v ČR ani v našem okrese nezastavil. ZO si připomínaly 75. výročí osvobození a jejich zástupci pokládali kytice ve svých obcích. Zúčastnili jsme se kladení kytic v Moravské Nové Vsi u pomníku Jana Černého, v Hustopečích na hřbitově rudoarmějců, ve Starovičkách u tanku a dalších. Vzpomněli jsme si na Svátek práce a místo oslav jsme letos peníze v Jihomoravském kraji poskládali a poslali na pomoc lidem s leukémií. Bohužel jsme přišli o setkání u koštu vín. V Praze pan starosta městské části za TOP09 využil příležitosti a potichu odklidil sochu maršála Koněva. Samozřejmě, že to neušlo pozornosti všech. Paranoia pražských politiků si vyžádala policejní ochranu nejen pro pana Koláře, ale i pro Hřiba a Novotného. V Rusku totiž prý nemají na starosti nic jiného, než poslat na ně traviče. Na Staromáku se naopak podařilo obnovit mariánský sloup, který původně strhli lidé už v roce 1918 jako symbol habsburské monarchie. To naštěstí nemohli hodit na komunisty. Dlouhodobá snaha uctívačů monarchie se vyplatila a podařilo se jim stavbu protlačit přes pražské zastupitelstvo. Určitě jsem zapoměla nebo nezminila i spoustu jiných věcí. Něco už prostě uteklo a na to důležité se snad ještě dostane. Například, že po 25 letech bohužel tento rok neproběhne „Setkání na pomezí“. Organizovat něco, co nevíte, jestli už bude v době konání povolené, je přece jenom složité. A další zase příště....

Katka Stiglerová

Vážené soudružky a soudruzi,

dovolte mi krátce zhodnotit práci naší okresní organizace za uplynulé pololetí.

Již na počátku roku 2020 v měsíci lednu OV KSČM Břeclav intenzivně pracoval na vyhodnocení VČS ZO KSČM okr. Břeclav a řešil návrhy na kandidáty, které vyšly z návrhů ZO KSČM okr. Břeclav. Jde o kandidáty jak na předsedu OV a členy OV KSČM Břeclav, tak i návrhy na kandidáty do voleb do JmKZ, které se uskuteční na podzim letošního roku a dále projednal návrhy ze ZO KSČM na delegáty XI. sjezdu KSČM, který bude v Brně.

V měsíci lednu proběhla okresní konference KSČM v Břeclavi. Zde jsme zvolili předsedu OV KSČM Břeclav, členy OV a také předsedy a členy ORK a OROK. Dále jsme zvolili kandidáty do JmKZ za okres Břeclav a delegáty na XI. sjezd KSČM do Brna za Okresní organizaci KSČM v Břeclavi.

V měsíci únoru jsme si také připomněli 72. výročí únorových událostí roku 1948. Tato vzpomínka proběhla na poradách PZO a na členských schůzích ZO KSČM. V měsíci únoru také proběhla krajská konference KSČM v Brně.

Na počátku měsíce března proběhla oslava MDŽ v Břeclavi, Mikulově, Pohořelicích, Hustopečích a Tvrdomicích. Mohu poukázat na důstojnou a profesionální připravenost oslav tohoto svátku žen.

To byla poslední akce, kterou jsme uskutečnili, než 13. 3. 2020 vláda ČR vyhlásila výjimečný stav v důsledku výskytu koronaviru v naší republice.

Proto byly veškeré politické a společenské akce v dubnu, květnu a červnu pozastaveny a ještě v dnešní době není jasné, kdy bude v naší republice normální stav pro pořádání jak politických, tak společenských akcí.

To jsou v krátkosti politické a kulturní akce, které OV KSČM Břeclav stihl uspořádat za I. polovinu roku 2020.

Co nás čeká ve II. polovině roku 2020:

- V měsíci srpnu byla naplánovaná akce pořádaná OV KSČM Skalica, „Setkání na pomezí – Holíč“. Uvedená akce OV KSS Skalica se v Holíči neuskuteční. Vzhledem k nedostatku času pro uspořádání této akce ve Tvrdomicích nebo Dubňanech, bylo setkání pro tento rok, poprvé po 25 letech, zrušeno. Jako částečná náhrada proběhne akce pořádaná MěV KSČM v Brně.

- V měsíci září a říjnu nás čeká intenzivní kampaň pro volby do JmKZ, které proběhnou na počátku října.

- V měsíci listopadu proběhne odložené zasedání XI. sjezdu KSČM v Brně.

- V listopadu, prosinci a lednu budou uskutečněny hodnotící a nominační členské schůze ZO KSČM v okr. Břeclav. Tyto budou přípravou na jednání, kde proběhnou nominace na kandidátku pro volby do PS PČR pro příští rok.

JUDr. Šprtal Stanislav
předseda OV KSČM Břeclav

NAPSALI JSTE NÁM

Co dělat, až se vypořádáme s koronavirem

V současné době naše země zápolí se zákeřným koronavirem, řešíme otázky, problémy, které jsme doposud nezažili. Zdánlivě není prostor „louskat“ politiku. Zásadní změnou režimu našeho života můžeme ovšem uvažovat, diskutovat o tom, jak může naše strana výrazněji ovlivnit státní i komunální politiku, jak se navrátit k voličské přízni, kterou jsme za novodobého českého kapitalismu již měli.

Časy, kdy jsme získávali nad 10% voličských hlasů, jsou již vzdálenější vzpomínkou. Z vlastní zkušenosti vím, že nás poctivě volí naši členové a jistá část rodinných příslušníků, především ti starší.

Ubývá nám však hlasů sympatizantů. Ukazuje se, že někteří naši původní voliči přešli hlavně k seskupení ANO. A to nám dělá do určité míry problém. Objektivně je nutné uznat, že současná vláda učinila nejvíce levicových sociálních opatření za 30 let kapitalismu. Ve vztahu k naší straně se chová nejpříjemněji, dokonce lépe než „levicová“ vláda Miloše Zemana či Stanislava Grosse. Antikomunismus zaznamenáme spíše od činovníků ČSSD než od příslušníků hnutí ANO. S jejich politiky, jako je Vondráček, Schillerová, Brabec, Faltýnek aj. bych si přátelsky sedl „na skleničku“. V případě takových sociálních demokratů, jako je Poche, Petříček, Dolínek nebo hejtmani Bernard, Netolický, Štěpán bych tak nejednal. Ti první jsou totiž výrazně lepší. Víím ovšem, že i ANO má v krajích nebezpečné politiky, jako např. bývalého primátora Brna a současného kandidáta na hejtmana našeho kraje Vokřála. Jeho nebezpečí spočívá v přichylování se k sudetským Němcům a landsmansaftu, přepisování historické pravdy. Primátor Ostravy za ANO Macura se v levicovém městě spojil s pravicí a katolíky. Podobně i hejtman za ANO Vondrák v levicovém Moravskoslezském kraji.

Primátorovi Macurovi ovšem náleží pochvala za postoj i opatření k poškozenému památníku rudoarmějců ve Smetanových sadech v Ostravě na podzim 2019. Kéž by tak Pražané

Ve spojitosti s politiky jiných stran mám občas výhrady k našim představitelům. Vymezují se vůči těm, kteří si výhrady zaslouží méně

než jiní. Abych byl správně pochopen, uvedu příklad. V předvolební kampani do EU se dopustila SPD vůči nám jedné lži. V září 2019 hlasovali oba poslanci za okamurovce MUDr. David i gen. Blaško pro zrušný dokument Evropského parlamentu, v němž se uvádí, že Sovětský svaz spoluvyvolal 2. světovou válku. Za chybu se již omluvili. Za obé byli kritizováni našimi činovníky takovou intenzitou, jakou bychom měli uplatňovat k ODS, TOP, STAN, Piráti, KDU-ČSL, ale i ČSSD. Mimochodem po odchodu Jaroslava Foldyna z ČSSD již v této partaji nevidím politika, kterého bych si vážil. Neměli bychom Jaroslava „přenechat“ SPD. Co říkáte, soudruzi v Ústeckém kraji?

Další příčinou poklesu hlasů pro naši stranu je skutečnost, že většině občanů se relativně daří lépe než za pravicových vlád před 10 lety, tj. Topolánka nebo Nečase, čili současný kapitalismus je pro lidi nejpříjemnější za celých 30 let. Je to patrné z nejnižší nezaměstnanosti, nejvyšších sociálních dávek, zvýhodnění mládeže a důchodců v dopravě a také z porovnání s životní úrovní se státy bývalého socialistického bloku. Proti tomu najdeme stále ovšem množství negativ: nedostupné bydlení pro většinu lidí se stávajícími příjmy, skokové zvýšení cen potravin i služeb. Nespokojeni jsme rovněž se zahraniční politikou řady jejích představitelů v čele s neschopným ministrem ČSSD Petříčkem, „NATOmanem“ gen. Pavlem (kandidátem na prezidenta) či šéfem BIS Koudelkou, jehož setrvalé tvrzení o naší hrozbě ze strany Ruska a Číny, jež tolik imponuje stávající opozici, je jistě pádným důvodem, proč mu prezident Zeman léta nepřiznává hodnost generála.

Výše uvedenými argumenty chci objasnit poněkud změněné volební preference, v jejichž spojitosti dostávají tradiční politické strany méně hlasů, než tomu bylo před vstupem hnutí ANO na politickou scénu.

A nyní se vracím k nadpisu: „Co dělat?“ Mnoho lidí, mezi kterými se pohybují, včetně mých tří synů, vytýká naší straně setrvačnost, pohodlnost, malou akčnost, téměř neviditelnost. Proto předkládám k diskusi, k přijetí následující náměty, z nichž některé jsou výstupem naší VČS či okresní konference.

Hlavním měřítkem naší činnosti jsou výsledky ve volbách. Máme je poslední dobou každoročně. Voliči jim však přiřkládají různou váhu.

Projevuje se to především ve volební účasti. Podle tohoto kritéria nejmenší přízni se těší senát, pak Evropský parlament, krajské, komunální, prezidentské a nejdůležitější – parlamentní volby. Na základě tohoto faktu by naši představitelé i poslanci měli důsledně a setrvale trvat na **zrušení senátu** tak, jak to činí prezident Miloš Zeman nebo v HN odborový předák Bohumír Dufek. Je to sice složitý ústavní proces, ale nikoliv nereálný. I v jiných stranách bychom našli podporovatele a hlavně pochopení i sympatie tisíců voličů. I římský politik Marcus Porcius Cato na konci každého projevu používal výraz: „ostatně soudím, že Kartágo musí být zničeno ...“. A bylo skutečně zničeno.

Na podzim nás čekají krajské volby, řekněme středně důležité. Měli bychom upozadit sáhodlouhé volební programy na úkor i celostátních témat. Vedle zrušení senátu by mohlo jít o vyvolání referenda ke **změně názvu** z Letiště Václava Havla v Praze na letiště Karla Gotta. Prvně jmenovaný totiž společnost rozděluje, druhý ji spojuje (až na jedince jako Halík).

Nadále bychom měli bojovat za **nepromlčitelnost privatizačních zločinů**, za uzákonění **referenda** včetně hlasování o vystoupení z EU a NATO. Referendum je přece zmiňováno v ústavě.

Podobně jako různě důležité volby máme i různě důležité stranické orgány: ZO, okres, kraj, ÚV. V této posloupnosti mi vychází nejméně potřebný **krajský orgán**. Proto jsem **pro zrušení** tohoto orgánu. Máme nejstarší členskou základnu, ubývá členů, ubývá kádrů a ti, co tvoří krajské orgány, již mají funkce v ZO, okrese, zastupitelstvech nebo různých komisích.

Prezidentské volby budou až roku 2023, ovšem kandidáta na prezidenta bychom již měli navrhnout. Snad překvapivě ke zveřejnění předkládám k diskusi jméno Hynka Kmoníčka. Mylně jsem se zatím domníval, že jeho funkce velvyslance v USA ho změni k horšímu. Nestalo se tak.

Takže – až se vypořádáme s koronavirem, je co dělat.

Mgr. Miroslav Štěpaňuk

NEZAPOMÍNALI JSME ANI V DOBĚ KORONAVIROVÉ

V rámci ochrany zdraví vyhlásila vláda ČR v březnu nouzový stav a omezila volný pohyb osob.

I přes tato opatření jsme nezapomněli na výročí, které v těchto dnech proběhlo – 75. výročí osvobození nejen naší země od nacismu. Mnozí z nás položili kytice a poklonili se našim osvoboditelům. Další zase vzpomínali doma a se vzpomínkami některých se s Vámi chceme podělit.

Od Marie Šulové z Velkých Pavlovic

Je to vzpomínka MUDr. Antonína Cardy na dobu při osvobozování Velkých Pavlovic a blízkého okolí.

Velké Pavlovice byly osvobozeny Rudou armádou 15. dubna 1945. Do domu paní Štykarovské, kde jsem bydlel, padla bomba a já s rodinou jsme se vystěhovali k Crhákům do sklepa. Zde jsem si zařídil lazaret. Po obci jsem dal rozhlásit, že ordinuji u Crháků ve sklepě. Profesor MUDr. Josef Hádlík (rodák z velkopavlovické kovárny) o tom napsal dobový článek nazvaný „Operace mezi sudy“. Zde jsem ošetřoval první zraněné, mezi kterými byl i zraněný sovětský voják. Toho dne odpoledne přivezli ze sousední obce Rakvice na platoňáku 8 těžce raněných. Vesměs případy vyžadující okamžitého zákroku v nemocnici, což bylo za stávající situace nemožné. Široko daleko nebyla žádná nemocnice dostupná. Hodonínská i skalická nemocnice na Slovensku byla při bojích zavřená, do Brna spojení přerušeno bojujícími armádami. Nezbylo, než vybudovat provizorní nemocnici ve Velkých Pavlovicích.

Se souhlasem Revolučního národního výboru, kde byl tajemníkem Josef Sed'a, a za vydatné pomoci pavlovických občanů jsme v tělocvičně měšťanské školy zbudovali, dá se říci, polní nemocnici. Kdesi se sehnaly železné postele, které se rozstavěly podél zdí v tělocvičně. Pacienty jsme přenesli na upravená lůžka. Operace se prováděly na školní rovné lavici. Narkózu dávala MUDr. Jar. Cardová, moje žena, erudovaná lékařka. Instrumentovala zdravotní sestra z mé ordinace Libuše Janderková, provdaná za JUDr. Zdeňka

Pešku z Prahy. Pro nedostatek obvazů se rány kryly nastříhanými a přežehlenými pásy balicího papíru. Při jedné operaci (právě jsme operovali p. Pláteníka, který měl průstřel pravé ledviny) se náhodně objevil vojenský sovětský lékař, a když viděl naše úsilí, tak nám po vojákovi poslal plnou cíchu obvazů a desinfekčního materiálu.

Po několika dnech se za pomoci pavlovických občanů podařilo upravit, vydrhnout a uspořádat zpustošený dům č. 179, kde jsem původně bydlel a přestěhovat sem nemocnici z tělocvičny. Byl zaveden pravidelný přísný nemocniční režim s pravidelnými denními vizitami, vyšetřováním, operacemi a převazy. Vrchní sestru dělala Marie Syrná, rodačka z Velkých Pavlovic, jinak zdravotní sestra z pražské nemocnice, která zde uvázla při návštěvě svých rodičů v Pavlovičkách v důsledku rychlého vývoje sovětských vojenských operací. Strava se vařila v kuchyni ve dvoře. Vrchní kuchařkou byla Marie Crháková, farní kuchařka. Materiál k přípravě jídel byl dodáván na příkaz MNV ze mlýna, od řezníků, obchodníků a šel na útraty obce. Všechno (operace, léčení, léčiva, ubytování, strava) bylo zcela zdarma.

Jakmile bylo obnoveno vlakové spojení, zajel jsem do Prahy na Ministerstvo zdravotnictví, kde jsem byl přijat náměstkem ministra, který zařídil do naší nemocnice přísun léků a obvazů ze skladů UNNRA.

Protože byla vedena zdravotní dokumentace, víme, že v nemocnici bylo hospitalizováno 112 zraněných ze 13 okolních obcí. Práce se nám dařila, nikdo v nemocnici nezemřel. Byla zde pravda dvě úmrtí hned na začátku naší akce, kde záchrana byla nemožná, protože se jednalo o řetězový průstřel břicha a ve druhém případě o úmrtí při rozsáhlé devastaci stehna. Provizorní nemocnice ve Velkých Pavlovicích, kterou jsem zřídil, byla v provozu od 15. dubna do konce května 1945. Začátkem června byla postupně likvidována, pacienti propuštěni domů a někteří ještě předáni do jiných nemocnic.

Byla to doba těžkého vypětí, strádání a obětí, ale nadšení k nezištné spolupráci u všech občanů bylo takové, že svět se v tom rozkvetlém jaru zdál rájem na zemi.

Domnívám se, že by vás to mohlo zajímat, protože je to kus historie Velkých Pavlovic.

V úctě MUDr. Antonín Carda

Redakčně zkráceno. Zpracoval Milan Svrček

Osmnáctidenní služba v Rudé armádě

U příležitosti 75. výročí osvobození Československa Rudou armádou se chci podělit o vzpomínky mého strýce Jaromíra Harmáčka a mého tatínka Antonína Harmáčka ze Zaječí, kteří se narodili a žili v Borkovanech do roku 1945.

Osvobozování jižní Moravy

bylo součástí Bratislavsko-brněnské operace, která započala 11. dubna 1945 osvobozením Lanžhota a pokračovala směrem na Brno. Poslední obce našeho regionu byly osvobozeny až 8. května 1945. Akce si vyžádaly 4 994 obětí z řad Rudé armády.

Osvobození Borkovan celá rodina očekávala v bezpečném úkrytu ve sklepě naproti jejich domu. Boj o obec začal 18. dubna a zdálo se, že k večeru je obec osvobozena. Doslova se k nám prostřelila šestice rudoarmějců. Všichni je vítali s velkou radostí, nabízeli jim jídlo, víno i slivovici. Ale vojáci odmítli s tím, že boje ještě nekončí. Jeden z vojáků byl Volod'a z Moskvy, který jim vyprávěl, jak je válka krutá, ale že pevně věří, že se vrátí k rodině a ke své milé. Vzápětí se ozvala střelba, a to byl pokyn pro vojáky, aby se rozloučili. Odešli se slovy „Nado bit Germána“. Večer, až utichla střelba, šel strýc Jaromír k hydrantu pro vodu a zde ho čekalo smutné setkání. Volod'a tam ležel mrtev.

19. dubna časně ráno vzplály další boje o Borkovany. Přes den byli Němci ze značné části obce vytlačeni, ale k večeru se museli osvoboditelé znovu stáhnout až na východní okraj vesnice.

Strýc Jaromír a můj tatínek Antonín se rozhodli, že zaběhnou do Klobouk, kde bydlel jejich nejstarší bratr Josef Harmáček. Strachovali se o jeho život. Využili noční tmy, věděli samozřejmě, že všichni Němci nespí a že také hlídkují. Ač byli velice pozorní, najednou se ozvalo: „Halt, halt, kom her?“ Vysvětlovali, že jsou požární hlídka a Němci je pustili. V Kloboukách se setkali se strýcem Josefem. Druhý den zašli na zámek, kde sídlilo velitelství Rudé armády a nemocnice. Hovořili s plukovníkem Girajevem o průběhu bojů v Borkovanech o postavení děl a tanků německé armády směřujících proti postupu Rudé armády. Plukovník je pochválil za jejich zájem a navrhl jim, aby

se zapojili do zásobovacího útvaru armády. Byli mladí a nadšení čímkoli, co mohlo zastavit šestiletou okupaci. Souhlasili a v sobotu 20. dubna se vraceli do Borkovan, aby informovali rodinu o svém rozhodnutí. Tam se dozvěděli, že Borkovany jsou již svobodné a že přes den byly německé pozice díky nasazeným kaťuším v jednom ohni a na německé straně došlo k velkým ztrátám. Nakonec Němci uprchli. Boj o obec trval tak dlouho a byl tak usilovný zejména proto, že to byl poslední členitý terén před Brnem. Třídenní boj si vyžádal životy 80 rudoarmějců. Všichni byli pohřbeni nad obcí, kde byl později vybudován památník HRDINŮM RA.

V neděli 21. dubna strýc a tatínek se vydali do Klobouk, aby dodrželi slib, který dali plukovníkovi. Převzali koně a vůz s příslušenstvím a informace o budoucí práci. Tak se stali součástí Rudé armády. Převáželi náklad nábojů pro dělostřelectvo, bedýnky se střelivem přímo bojujícím vojákům až k zákopům, často se kolem nich střílelo. Spali na voze oblečení a pod koňskými dekami, jídlo dostávali dvakrát denně přímo od kuchařů z kotle. Nejvíce jim chutnal boršč. Největší bojové podmínky zažili od 24. do 26. dubna, kdy bylo osvobozeno Brno. Nebezpečí si ani nepřipouštěli, ale když vzpomínali na boje kolem Brna a pak kolem Jihlavy, uvědomili si, jak hazardovali se svými životy.

V denních starostech a s radostí při každém pohybu ku Praze jim čas plynul nekontrolovatelně. První máj 1945 společně s vojáky přivítali ve vesnici na Vysočině před Jihlavou. V noci z 8. na 9. května se utábořili někde před Prahou a spali opět na voze, když je ráno vzbudila divoká střelba. V domnění, že je přepadli Němci a naši se brání. Tatínek ale vykřikl, že to jsou naši. Jeden známý voják křičel „Hitler kaput“ a „vojna kaput“, všichni se objímali a stříleli na oslavu. Strýc a tatínek se rozloučili, oznámili jejich veliteli Volod'ovi, že jejich dobrovolná služba končí, on jim poděkoval a poradil, aby použili zpátky domů některé nákladní auto, dal jim bumášku a pro úřady potvrzení o jejich osmnáctidenní službě v Rudé armádě.

Doma byli všichni šťastní z jejich návratu a ještě dlouho vyprávěli o svých zážitcích v řadách Rudé armády.

V roce 1945 v červnu odešli z Borkovan i s rodiči do Zaječí. Vstoupili do KSČ a strýc pracoval později na ONV v Břeclavi jako vedoucí odboru školství. Tatínek byl pracovníkem na OV KSČ v Břeclavi.

Růžena Otáhalová

Mezinárodní den žen v Pohořelicích v roce 2020

Mezinárodní den žen, připadající každoročně na 8. března, je mezinárodně uznávaný den stanovený Organizací spojených národů k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1908. Svátek žen byl poprvé slaven 28. února 1909 po vyhlášení Americkou socialistickou stranou. Od roku 1911, kdy byl poprvé slaven v Německu, Rakousko-Uhersku, Švýcarsku, Dánsku a USA, mezi jeho cíle patřilo volební právo žen, od roku 1975 pak je připomínán jako den mezinárodní solidarity žen za rovnoprávnost, spravedlnost, mír a rozvoj.

Také my jsme si v letošním roce tento svátek připomněli. A sice malou oslavou v sále radnice v pátek 6. března. Jako hosté se naší akce zúčastnili předseda OV KSČM Břeclav Stanislav Šprtěl, zastupitel JmK Zdeněk Tesařík a také náš 2. místostarosta Josef Svoboda.

Pro účastníky jsme připravili občerstvení – zákusky, jednohubky, slané pečivo, kávu, čaj a pití. Ale hlavní náplní byla vlastní zábava. Na klávesy zahrál Petr Procházka a my jsme si zaspívali, zatancovali, ale také popovídali se známými. V pozdních večerních hodinách jsme se rozcházelí s pocitem příjemně prožitého večera.

Marie Smejkalová

Vzpomínka na Jana Černého

15. června jsme si připomněli 108. výročí nedožitého narození Jana Černého – komsomolce, interbrigadisty ve Španělsku a člena ilegálního výboru KSČ, spolupracovníka Julia Fučíka a nositele několika vyznamenání za aktivní boj proti fašismu. Položili jsme kytičku k jeho pamětní desce na hřbitově v Moravské Nové Vsi. Pietní vzpomínky se zúčastnil jeden z posledních přímých bojovníků při osvobození Lanžhota, Břeclavi a Hustopečí Ján Novenko, členka vedení OV ČSBS Hana Bílá, předseda ZO KSČM Moravská Nová Ves s. Miroslav Zugar a člen vedení OR KČP Vlastimil Maděra.

Vlastimil Maděra

O PAVUČINÁCH LŽI A NENÁVISTI

Francie bojuje proti **NENÁVISTI** šířené na síti! Její poslanci, inspirující se v Německu schválili návrh zákona, který dává internetovým platformám 24 hodin na odstranění **NENÁVISTI**.

U nás je **NENÁVIST** dovolená, schvalovaná, dokonce podněcovaná. Jak jinak si vysvětlit, že představitelé naší společnosti nebo vůdcové „demostran“ nechávají mediálně rozeznívat ve společnosti buď pokryteckou, nebo přímo vražednou **NENÁVIST**. Například M. Lang, jesenický radní za ODS, doporučuje „pozabíjet poslance, kteří hlasovali pro zdanění církevních restitucí“ a „prezidenta podřezat jako svini“. P. Novotný, řeporyjský starosta za ODS, vyhrožuje Putinovi zabitím, poslance Ondráčka by pověsil, v Soukupově duelu vyřvává „smrt komunistům“ a „Es kommt der Tag“. Režisér J. Hřebejk nazývá poslance a voliče „blbce a svině“ a prý „každý, kdo umožnil, aby prohnané, vlastizrádné, zkurvené prase (V. Filip) byl místopředsedou parlamentu, je vinen“.

NENÁVIST vražedná a sprostá je pro mnohé odpuzující – pro mnohé návodná. Ale **NENÁVIST** šířená nacvičenou, uhlazenou, přesvědčivou rétorikou některých osobností, poslanců, historiků a moderátorů je nebezpečnější svou zákeřností. Protože, kdo nerozpozná tuto **NENÁVIST** (u pí Němcové v rozechvění, u pí Tvarůžkové, Witowské, a p. Železného v bodání, u pí Fridrichové v jásání, u p. Hermana, Žáčka, Bendy v útočnosti, u p. Fialy, Fischera, Hříba v erudovanosti, u p. Koláře, Petříčka, Vystrčila v naivní nevědomosti, u p. Farského, p. kardinála v opatrnictví, u Mináře v rebelantství), tak neví, že lžou. **LEŽ a NENÁVIST** jsou nerozlučné, jdou ruku v ruce.

A tak:

LEŽ o Koněvovi a vlasovcích,

LEŽ v překrucování dějin,

LEŽ v učebnicích a médiích,

LEŽ v tvrzení, že je za vším Rusko a že je nám nebezpečné, **LEŽ** v tvrzení, že NATO je záruka míru,

LEŽ ve smiřování s landsmanshaftem,

LEŽ ve snaze prolomit Benešovy dekrety,

LEŽ v plivání na vše socialistické,
LEŽ v privatizačním rozkrádání státu – je podmiňována a
podněcována **NENÁVISTÍ**.

LŽÍ A NENÁVISTÍ jsme omotáváni jak pavučinou a jsme tím
znehynběni. Budeme se znehynběni dívat na další **LEŽ** a
NENÁVIST při přejmenování Koněvovy ulice na ulici Marie Terezie
a při svěcení obnoveného mariánského sloupu??? Znehynběním, tj.
neschopností něco dělat, projevit nesouhlas a bránit se, pomáháme
udržovat současnou „džungli kapitalismu“.

LEŽ A NENÁVIST jsou prostředkem či nástrojem a zbraní
kudrzení moci a prosazení cílů globálního kapitálu. **LEŽ** a
NENÁVIST dokážou divy. Je potřeba protrhat pavučiny a prožít
v **PRAVDU** a **LÁSKU!!!**

J. WERICH: „*Lidi, bud'me aktivni, at' nejsme radioaktivni!*“

I takovou cenu si někdo odnesl z MDŽ V Břeclavi.

Porady předsedů ZO KSČM okresu Břeclav na II. pol. roku 2020

Srpen

- 24. 8. 2020 Břeclav - 15,00 hod. - v sále OV KSČM Břeclav
- 25. 8. 2020 Mikulov - 09,00 hod. - v sále Centra volných aktivit
- 25. 8. 2020 Hustopeče - 15,00 hod. - v salónku restaurace Tennessee
- 25. 8. 2020 Pohořelice - 17,00 hod. - v salónku restaurace Ve Café

Září

- 29. 9. 2020 Břeclav - 16,00 hod.
- 30. 9. 2020 Mikulov - 09,00 hod.
- 30. 9. 2020 Hustopeče - 15,00 hod.
- 30. 9. 2020 Pohořelice - 17,00 hod.

Říjen

- 26. 10. 2020 Břeclav - 16,00 hod.
- 27. 10. 2020 Mikulov - 09,00 hod.
- 27. 10. 2020 Hustopeče - 15,00 hod.
- 27. 10. 2020 Pohořelice - 17,00 hod.

Listopad

28. 11. 2020 - 29. 11. 2020 XI. sjezd KSČM v Brně

- 30. 11. 2020 Břeclav - 16,00 hod.
- 1. 12. 2020 Mikulov - 09,00 hod.
- 1. 12. 2020 Hustopeče - 15,00 hod.
- 1. 12. 2020 Pohořelice - 17,00 hod.

Prosinec

- 14. 12. 2020 Břeclav - 16,00 hod.
- 15. 12. 2020 Mikulov - 09,00 hod.
- 15. 12. 2020 Hustopeče - 15,00 hod.
- 15. 12. 2020 Pohořelice - 17,00 hod.

Plán práce je pracovní materiál, který bude dle pokynu stranických orgánů nebo vlastních potřeb OV KSČM Břeclav doplněn nebo upraven.

Předseda OV KSČM Břeclav: JUDr. Stanislav Šprtěl

Červenec + srpen

Anna Sichová	Podivín	95	let
Anna Damborská	Vranovice	94	
Pavel Kučera	Velké Pavlovice	93	
Ladislav Smetana	Hrušky	91	
Karel Hurbiš	Břeclav	91	
Anna Bachmanová	Břeclav	90	
Marie Puchalová	Lednice	80	
Jaroslava Ivičičová	Perná	80	
Anastázie Jarjabková	Břeclav	80	
František Bezděk	Diváky	80	
Marie Mlýnková	Hrušky	75	
Jana Morávková	Kostice	75	
Marta Benešová	Bavory	75	
Vincent Hirčák	Velké Pavlovice	75	
Vlasta Vaňková	Břeclav	70	
Miroslav Obořil	Březí	70	
Růžena Plšková	Pasohlávky	95	let
Helena Hajná	Břeclav	92	
Miroslav Vajbar	Velké Bílovice	92	
Marie Misařová	Lednice	91	
Ján Novenko	Moravská Nová Ves	91	
Marie Vinklářová	Podivín	85	
Josef Vajčner	Klobouky	85	

Blažena Pavelková	Tvrdonice	80
Hana Lukačovičová	Drnholec	75
Zdeňka Melicharová	Týnec	75
Eva Žáková	Velké Pavlovice	75
Ludmila Strýčková	Břeclav	75
Ludmila Kocmanová	Břeclav	75
Antonín Polák	Nový Přerov	75
Milan Žák	Velké Pavlovice	75
Ivan Janiewski	Týnec	75
František Stehlík	Strachotín	75
Anna Šajbochová	Týnec	70
Miroslav Kalous	Březí	70
Anna Rozsivalová	Šitbořice	65
Alena Nejezchlebová	Břeclav	60
Petr Zugárek	Týnec	55
Jiří Herrmann	Krumvíř	45
Lubomír Ištváněk	Mikulov	35

**Všem oslavencům přejeme hlavně pevné zdraví,
hodně štěstí a úspěchů v osobním i pracovním
životě**

Gratulujeme!

**Zpětně gratulujeme také všem
soudružkám a soudruhům, kteří
oslavili svá výročí v době
koronavirové.**

Redakční rada: Katka Stiglerová, Milan SVRČEK, Ivana FILIPSKÁ st. a Jaroslava FRYŠTÁKOVÁ

Požadavky na otisknutí Vašich příspěvků podávejte redakční radě nebo na OV KSČM v Břeclavi (Svatoplukova 16, 690 02 Břeclav) vždy do 15. dne měsíce. Příspěvek označte heslem „ZPRAVODAJ“. Příspěvky mohou být redakčně upravovány a kráceny. Tiskové chyby vyhrazeny.

e-mail redakční rady: zpravodaj.breclav@seznam.cz

e-mail OV KSČM Břeclav: tajemnik.breclav@kscm.cz